

практиці засвоює основні елементи професійного порадиництва. З'ясуємо сутність цих основних понять: метою порадиництва є уможливлення змін характеру поведінки працівників шляхом формування у них відповідної компетенції; компетенції, якої формуються у ході порадиництва, включають обсяг знань, здатність орієнтуватися в ситуації і розуміти її специфіку, а також уміння швидко приймати адекватні рішення і чинити відповідні дії; атмосфера спілкування має характеризувати позитивними почуттями і емоціями; предметом порадиництва є дефіцитна інформація або відсутня компетенція; для інформаційного радника важливим є проникнення в сутність ситуації; оскільки порадиництво не є чисто інформаційним насиченням, то воно часто спрямоване на ситуацію у клієнта бажання вчитися, щоб по-новому подивитися на стосунки з іншими і розширити поле власної діяльності.

Метаметою педагогічних технологій професійного порадиництва є формування у майбутніх спеціалістів переконань про необхідність навчання впродовж усього життя в контексті забезпечення при спілкуванні таких важливих компонентів професійної поведінки: гармонія власного світовідчуття, створення позитивної атмосфери, емпатія при оцінці вчинків інших людей.

О. В. Пасічник, канд. екон. наук, доц.,
кафедра макроекономіки та державного управління

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ

Динаміка розвитку економіки визначає потребу в кваліфікованих фахівцях для державних органів влади та формує нові вимоги до практичних навичок і вмінь, якими вони мають володіти. Зважаючи на це перед вищими навчальними закладами постає проблема вдосконалення практичної підготовки студентів та формування у них практичних навичок і вмінь, які відповідатимуть вимогам ринку праці та сприятимуть працевлаштуванню випускників за обраною спеціальністю.

Протягом останніх років Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана здійснює підготовку магістрів за програмою «Державне управління економікою». Випускники цієї програми, як фахівці, здатні виконувати контроль і нагляд, економічний аналіз, прогнозно-планову, регуляторну ро-

боту, організаційно-управлінську, інноваційну роботу і можуть займати первинні посади економіста 1 категорії (спеціаліста), провідного спеціаліста, головного спеціаліста в центральних органах державного управління економікою.

Працевлаштування в державних органах управління економікою завжди було престижним. Досвід показує, що кращі випускники спеціалізації «Державне управління економікою» мають сприятливі перспективи для просування по службі. Багато з них працюють на керівних посадах у центральних та регіональних органах державного управління. Ця обставина, а також імідж столичного університету визначає значний попит молоді на дану спеціалізацію.

Високий рівень практичної підготовки випускників не створює значних проблем з їх адаптацією при працевлаштуванні в центральних органах державного управління економікою. Це пояснюється двома обставинами: 1) вони мають сучасні професійні знання, володіють комп'ютерною технікою та іноземною мовою, що ставить їх у вигідне становище порівняно з випускниками часів командно-адміністративної системи; 2) вони працевлаштовуються, як правило, на тих робочих місцях, де проходили практику і добре себе зарекомендували.

Разом з тим існує ряд проблем, пов'язаних як з організацією навчального процесу та навчально-методичним забезпеченням підготовки молодих фахівців, так і з їх працевлаштуванням. Серед них: 1) Недостатній рівень забезпеченості студентів навчальною та методичною літературою. Це пов'язано з тим, що підготовка навчальних видань є тривалою, в той час як адаптація навчального процесу до нових вимог ринку праці є більш динамічною. 2) Необхідність ще на етапі навчання у ВНЗ більш активної участі майбутніх фахівців у семінарах, які організують міжнародні фінансові організації з актуальних питань державного регулювання економіки. Це питання є надзвичайно актуальним, оскільки державні установи змушені майже одразу після прийняття молодого фахівця на роботу направляти його на стажування. 3) Потреба у відповідних базах практики, які відповідають фаховому спрямуванню і дозволяють закріпити і поглибити теоретичні знання, набути досвіду самостійної практичної роботи. Також існує необхідність підбору в якості баз практики таких державних установ, які найбільше відповідають потребам у підготовці економістів-системників. 4) Розвиток міжнародних відносини та зміни, які постійно відбуваються в теорії та практиці державного управ-

ління економікою України, вимагають постійного вдосконалення професійної кваліфікації викладачів. Існує потреба у збільшенні періодичності стажувань у державних та міжнародних установах, які найбільше відповідають науково-професійній спеціалізації викладача. 5) Переважена більшість випускників працевлаштовується в державних установах. Але низька заробітна плата державних службовців на первинних посадах примушує певну частку випускників відмовлятися від пропозицій працевлаштуватися в державних установах і схиляє їх до працевлаштування в комерційних структурах.

Таким чином, завдання, які ставить сучасний ринок праці і має вміти розв'язувати випускник магістерської програми «Державне управління економікою», обумовлюють відповідні вимоги до змісту та організації навчального процесу. Його мета — створити для студентів такі навчально-методичні умови для оволодіння знаннями та вміннями, щоб у майбутньому вони стали висококваліфікованими фахівцями, здатними виконувати складні державно-управлінські функції у сфері економіки.

Н. М. Первак, асист.,
кафедра цивільного та трудового права

РОЛЬ ПРАКТИЧНОЇ СКЛАДОВОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ ЯК ПЕРЕДУМОВИ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ЮРИСТІВ (ПРИ ВИВЧЕННІ ТРУДОВОГО ПРАВА УКРАЇНИ)

Трудове право — одна з провідних галузей права, яка являє собою систему правових норм, котрі регулюють відносини застосування найманої праці. Сфера його дії така ж поширена, як і сфера застосування найманої праці. Виходячи з цього навчальна дисципліна трудового права є важливою складовою в підготовці кваліфікованих юристів. Але вивчення трудового права передбачає не лише ознайомлення студентів з теоретичним та нормативним матеріалом і перевіркою його засвоєння, а й використання інших методів, зокрема тих, які навчають передбачають практично застосувати норми трудового законодавства. Адже знання, підкріплені безпосереднім спостереженням та участю в процесі реа-